

Vøien

Gardsnavnet betyr iflg. Oluf Ryghs verk Norske Gaardsnavne enga ved vadestedet.

Vøien øvre gnr/bnr 249/1 i Gran

Dagens fire gardar med samme navn må en gang i tiden ha vært én gard. Denne lå da ved vadestedet der det gikk å komme over den vesle elva Viggå.

De gamle gardene ble ofte delt for å gi levebrød til flere familier. Dette må også ha skjedd med Vøien, åpenbart i flere omganger. Vøien, gnr/bnr 249/1, kjent som

Vøien gartneri, er garden som ligger ved vadestedet. Vøien øvre, gnr/bnr 2, ligger øverst og grenser mot Ålsvegen.

På Vøien en dag i 1942. Mina og Leonard med Halvor, Olaf og Magne. Til høyre står Marie, mor til Leonard.

Martin Hansen solgte i 1866 Vøien øvre til Hans Mikkelsen. Han overdro garden i 1880 til Lars Eriksen fra Teslobakken i Brandbu som var

gift med Marie Halvorsdatter. De fikk åtte døtre og en sønn, Halvor, f. 1880. Fire av barna på Vøien emigrerte til USA. I 1907 reiste Halvor og kona Marie ut og bosatte seg i Sioux City, Iowa. Rundt 1912 vendte de tilbake til Gran, da med barna Leonard, f. 1907, og Norman, f. 1911. Lars Eriksen var da 71 år og ikke frisk nok til å drive garden. Halvor tok derfor over på Vøien i 1912. Det tredje og siste barnet til Marie og Halvor ble sønnen Mikal som ble født i 1916. Lars Eriksen døde i 1928.

Setra hadde for mange gardsbruk stor betydning. Det å la kua gå på beite ved setra to måneder å sommeren betydde at grasarealene produksjon av arealene hjemme på garden kunne benyttes til vinterfor for dyra. Nordsetra ved Øyangen ble brukt av de to gardene Vøien øvre i fellesskap. Seterhuset ble eid og brukt av begge gardene. De hadde hver sine fjøs og løer. Gardene hadde hver sin setervoll som var inngjerdet.

Leonard Wøien giftet seg med Mina Tveten og de fikk sønnen Halvor i 1933. I 1936 tok de over garden og samme år ble Olaf født. Magne kom til verden i 1939, mens Ingrid ble født i 1946. Halvor fikk overdratt garden til seg i 1966.

Setra på Øyangen i 1922.

På taket fra venstre: Leonard Wøien, ukjent, Norman Wøien. Stående ved gjerdet: Marie Wøien. Sittende: Lars Wøien (Stua). Bak fra venstre: Kari Bråthen, ukjent, ukjent, Halvor Larsen Wøien, ukjent, Margrethe Wøien (Stua), Lars Eriksen Wøien. Småguttene foran fra venstre: ukjent, Mikal Wøien

Budeieliv på Nordsetra i Jeppedalen

Det har gått mange år siden det var liv og drøft på setervangene i Hurdal. Nå ligger seterhusene tomme, og det er bare som bytter de har en funksjon.

Mange steder er stuehus og farnemle med, og der det engang var dyr og folk sommerstid tar skogen snålt om som setervangene til bakte.

Ja, den som går med kart og biter etter gamle setter, kan ofte ha problemer med å finne igjen der husene har ligget. Kasstetra er en av de få setrene i Hurdal der en ennå kan fortenne miljøet som en gang var. En annen seter som har bevarer noe av det ekte og opprinnelige er Nordsetra i Jeppedalen. Riktmotig ligger Nordsetra skråt oppover Hurdals greener, i Gran kommune, men på mange måter utskilt den naturlig til Hurdal.

De budeiendene som en gang i tiden valgte å legge setrene sine i Øyangen mistet og har hatt sans for det naturskjønne. Det finnes vel neppe et mer sånnlik sted

lone på Hurdalskanten. Men livet på Nordsetra har sikkert ikke bare vært skjult for de som har hatt sitt vilje her.

De som har erfaring i så måte er Jenny Rud f. Vøien, som i mange år var bodene på Nordsetra, og Inga Jeppedalen, som opplevde livet på Nordsetra fra hun var en småjente. En kald februardag samlet vi disse to Nordseter-seterene for en sommerlig prat om tid og setervang var.

— Det var en stor opplevelse når vi første gang som sommerbarn kjulpholte fra Landshagen. Det var setringa som kom. Vi visste rettuten den dagen de ville komme fra Haldland. Inga i Jeppedalen ble glad i stemmen til hun minnes forfaderen. Vi tok med oss kinnst. Vi måtte ikke gå glipp av kulljønn. Da verden ble vår.

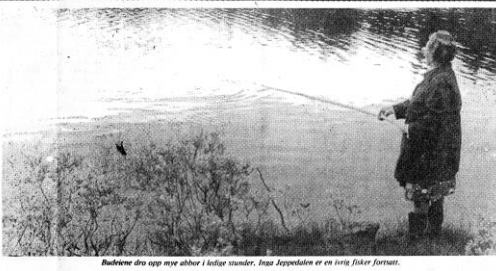
— Ja, vi var glade da vi så Øyangen. Først Jenny Rud til. Vi hadde nok visst innsett angak bak oss. Det er ca. 3 mil fra Vøien, der jeg er i fra, og til Nordsetra. Det var et

stort følge som kom. Livet og mat for sommeren ble knapt med. Det var ikke alltid så lett å få med seg kalvete den lange veien.

— Det var ikke lenge før budeier fra setra kom på besøk, forteller Inga. Det var mye omgang mellom oss i Jeppedalen og budeiene fra Haldland.

Inga minnes den tida det lå folk på alle fire setrene. Vøien, Høim, Gansåm og Kolter.

— Drøngang var det liv og røre på setra. Jeg husker jeg var med å møte på Gansåm da jeg var seks-åtte år. Vi fikk rømmegrøt og varter, og det var stor stas. Det var forresten Elin Vøien som lå der. Han ble senere gift til Gardsvengs med hun «Ottu uned».

Budeiene dra opp nye abbor i lillige stunder. Inga Jeppedalen er en lortig fisker forteller.

Nordsetra ligger skrått opp i Nordsetra på Øyangen. På bildet ser vi bare en av ettermiddagene fra seteren.

stort følge som kom. Livet og mat for sommeren ble knapt med. Det var ikke alltid så lett å få med seg kalvete den lange veien.

— Det var ikke lenge før budeier fra setra kom på besøk, forteller Inga. Det var mye omgang mellom oss i Jeppedalen og budeiene fra Haldland.

Inga minnes den tida det lå folk på alle fire setrene. Vøien, Høim, Gansåm og Kolter.

— Drøngang var det liv og røre på setra. Jeg husker jeg var med å møte på Gansåm da jeg var seks-åtte år. Vi fikk rømmegrøt og varter, og det var stor stas. Det var forresten Elin Vøien som lå der. Han ble senere gift til Gardsvengs med hun «Ottu uned».

stort følge som kom. Livet og mat for sommeren ble knapt med. Det var ikke alltid så lett å få med seg kalvete den lange veien.

— Det var ikke lenge før budeier fra setra kom på besøk, forteller Inga. Det var mye omgang mellom oss i Jeppedalen og budeiene fra Haldland.

Inga minnes den tida det lå folk på alle fire setrene. Vøien, Høim, Gansåm og Kolter.

— Drøngang var det liv og røre på setra. Jeg husker jeg var med å møte på Gansåm da jeg var seks-åtte år. Vi fikk rømmegrøt og varter, og det var stor stas. Det var forresten Elin Vøien som lå der. Han ble senere gift til Gardsvengs med hun «Ottu uned».

stort følge som kom. Livet og mat for sommeren ble knapt med. Det var ikke alltid så lett å få med seg kalvete den lange veien.

— Det var ikke lenge før budeier fra setra kom på besøk, forteller Inga. Det var mye omgang mellom oss i Jeppedalen og budeiene fra Haldland.

Inga minnes den tida det lå folk på alle fire setrene. Vøien, Høim, Gansåm og Kolter.

— Drøngang var det liv og røre på setra. Jeg husker jeg var med å møte på Gansåm da jeg var seks-åtte år. Vi fikk rømmegrøt og varter, og det var stor stas. Det var forresten Elin Vøien som lå der. Han ble senere gift til Gardsvengs med hun «Ottu uned».

Jenny Rud f. Vøien (f.v.) og Inga Jeppedalen snakker Øyangen og budeiendene rundt. De hadde mange minner å dele fra setervangene på Nordsetra.

Jenny Rud, f. Wøien, og Inga Jeppedalen ble i 1982 intervjuet om seterlivet ved Øyangen. Jenny hadde vært seterbudeie i mange år mens Inga var fastboende i Jeppedalen. De kunne fortelle at Inga Bråthen hadde vært budeie på Nordsetra i 30 år.